

Moberget

Torp under Strålsnäs

Det enda som finns antecknat under särskilda anmärkningar åren 1789 till och med 1927 är från 1824. Då hade torparen bräck och hans dotter var ögonsjuk.

Enligt Oskar Persson som bodde i Äng och levde mellan åren 1864 och 1952 var torpet ett stortorp med 1 par stutoxar och 3 dagsverken.

År 1917 inflyttade Oskar Kindberg, hustrun Anna, född Palm, och tio barn från Strålsnäs där Oskar varit statdräng i ungefär ett år.

Året efter, 1918, föddes sista barnet, av tolv, i barnaskaran, Elisabeth gift med Tore Lätt i Strålsnäs.

Den äldsta sonen avled när han var ungefär 15 år. Han var utvecklingsstörd och hade epilepsi. I husförhörlängden har prästen antecknat att han var "idiot". (Så sent som 1915).

Oskar och Anna var Lasses (Lars Kindberg) farfar och farmor.

Bertil Kindberg, Lasses far, har berättat lite härifrån:

Det var inte så gott ställt på torpet med så många barn.

Vi odlade en liten åker. En dag kom kristidsnämnden och mätte ut och tog alltihop.

Jag kommer ihåg hur hungrig jag kunde vara. En gång stal jag en brödkaka från mor, men den var så torr att jag inte kunde svälja den. Jag kastade den i en buske och den busken glömmar jag aldrig.

När jag hade fått drängplats utåt Skänninge fick jag ledigt en julaftonseftermiddag efter mjölkningen. Då åkte jag hem till Moberget men när jag kom hit var det alldeles svart i torpstugan och alla hade gått och lagt sig. Det var en julafton det.

När min far blev sjuk fick de komma och hämta honom och bära honom på en bår ett bra stycke till farbar väg. (Då fanns väl inte vägen här?).

Vi hade kolararrende och kolade många milor här i skogen.

En gång var Lasse och jag med Bertil till Moberget. Då visade han oss en plats bredvid en sten och sa att här tvättade mor.

Det var svårt att tänka sig att det legat en tvättstuga på den platsen..
Då svarade han: Tvättstuga? Hon fick väl stå ute. Det fanns vatten här och det fick räcka på den tiden.

Torptur, Moberget, den 28 februari 2004